

**Informatie over ons beleid tegen pesten,
voor leerlingen, ouders en medewerkers 2025 - 2026**

Voorwoord

Dit document is het pestprotocol van het Keizer Karel College. Het is gemaakt om leerlingen, ouders en medewerkers informatie te geven over hoe er wordt gehandeld als er sprake is van pesten op school en wat er wordt gedaan om pesten te voorkomen. Het pestprotocol is ontwikkeld met behulp van verschillende andere protocollen en websites.

De visie van het Keizer Karel College is als volgt geformuleerd:

- Het stimuleren van de persoonlijke ontplooiing van de leerling
- Leerlingen leren verantwoordelijkheid te dragen voor zichzelf en de groep waarbinnen zij functioneren
- Leerlingen sociaal en maatschappelijk goed laten functioneren
- Vorming in waarden en normen, met daarin de nadruk op een tolerante levenshouding
- Bijdrage leveren aan de culturele vorming van leerlingen

Wij willen dat leerlingen verantwoordelijkheid laten dragen voor zichzelf en hun omgeving.

Dit protocol is bedoeld om ervoor te zorgen dat onze school een veilige school is, een vertrouwde leer- en werkomgeving voor leerlingen en personeelsleden. Een veilige omgeving is een voorwaarde om te kunnen leren. Binnen de school zijn regels en grenzen duidelijk aangegeven, kennen medewerkers en leerlingen elkaar en gaan ze open en respectvol met elkaar om. Om de veiligheid te garanderen is een pestprotocol noodzakelijk. Als er sprake is van belemmering van iemands persoonlijke veiligheid, als er sprake is van pesten, dan moet duidelijk zijn wie op welke wijze ingrijpt.

Onder 'pesten' verstaan wij: het systematisch toepassen van lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld door één of meerdere leerlingen.

Dit kunnen verschillende vormen van pesten zijn:

- Verbaal: schelden, uitlachen, rotopmerkingen maken
- Non-verbaal: rollende ogen, dodelijke blikken, zuchten
- Fysiek: slaan, schoppen, bijten, knijpen, spugen, etc.
- Relationeel: buitensluiten, negeren, roddelen
- Materieel: spullen vernielen, stelen, verstoppen, afpersen
- Digitaal: via digitale apparaten iemand online uitsluiten of juist beledigen/bedreigen. Hiervoor is ook een social mediaprotocol.

Bij plagen zijn de verhoudingen gelijk. Plagen wordt door alle betrokkenen als acceptabel ervaren. Op het moment dat de geplaagde het niet leuk vindt, is het pesten en wordt het dus onacceptabel. Pesten kan gedaan worden door een individu, maar is meestal een groepsproces, ook al doet niet elke betrokkene actief mee.

Een pestprotocol is een handelingsplan voor school. In dit protocol is vastgesteld welke stappen wij als school nemen wanneer er sprake is van pesten. Ook helpt het protocol als preventiemaatregel. Wanneer in de klas en op school duidelijk wordt gemaakt dat er maatregelen worden genomen als je pest, is het ook voor de pester duidelijk dat het gevolgen heeft als je een ander pest.

Pestprotocol

De vijfsporenaanpak:

Door het ondertekenen van het Nationaal onderwijsprotocol heeft de school zich verbonden aan de vijfsporenaanpak. Dit houdt in:

De algemene verantwoordelijkheid van de school:

- De school zorgt ervoor dat de medewerkers voldoende informatie hebben over het pesten in het algemeen en het aanpakken van pesten.
- De school werkt aan een goed beleid rond pesten, zodat de veiligheid van leerlingen binnen de school zo optimaal mogelijk is waardoor er een klimaat ontstaat waarin pesten bespreekbaar gemaakt kan worden.
- Alle medewerkers van de school vervullen een voorbeeldfunctie bij het signaleren en tegengaan van pestgedrag.

Het bieden van steun aan de jongere die gepest wordt:

- Het probleem wordt serieus genomen.
- Er wordt uitgezocht wat er precies gebeurd is.
- Er wordt overlegd over mogelijke oplossingen.
- Er wordt hulp geboden door de mentor, de ondersteuningscoördinator, de leerlingcoördinator, afdelingsleider, vertrouwenspersoon of de schoolmaatschappelijk werker.

Het bieden van steun aan de pester:

- Het confronteren van de jongere met zijn gedrag en de gevolgen hiervan voor de pester.
- De achterliggende oorzaken boven tafel proberen te krijgen.
- Wijzen op het gebrek aan empathisch vermogen dat zichtbaar wordt in het gedrag.
- Het aanbieden van hulp (desnoods verplicht) door de mentor, de ondersteuningscoördinator, de leerlingcoördinator, afdelingsleider, vertrouwenspersoon of de schoolmaatschappelijk werker.

Het betrekken van de middengroep (de rest van de klas) bij het pesten:

De mentor bespreekt met de klas het pesten en benoemt de rol van alle leerlingen en die van de school hierin. Er wordt gesproken over mogelijke oplossingen en wat de klas kan bijdragen aan een verbetering van de situatie. De mentor komt hier vervolgens op terug.

Het bieden van steun aan de ouders:

- Ouders die zich zorgen maken over pesten worden serieus genomen.
- De school werkt samen met de ouders om het pesten aan te pakken.
- De school geeft adviezen aan de ouders in het omgaan met hun gepeste of pestende kind.
- De school verwijst de ouders zo nodig naar deskundige hulpverleners.

De ouders van leerlingen die gepest worden, kunnen er moeite mee hebben, dat hun kind aan zichzelf zou moeten werken. Hun kind wordt gepest en dat moet gewoon stoppen. Dat klopt, het pesten moet stoppen. Echter, een gepest kind wil zich niet alleen veilig voelen op school; het wil ook geaccepteerd worden. Het verlangt ernaar om zich prettig en zelfverzekerder te voelen. Daar kan begeleiding of een (sociale vaardigheids-) training aan bijdragen.

Preventieve maatregelen:

1. Elke mentor bespreekt aan het begin van het schooljaar de algemene afspraken en regels in de klas. Het onderling plagen en pesten wordt hierbij genoemd en onderscheiden. Ook bespreekt de mentor in zijn klas het pestprotocol. Ook wordt duidelijk gesteld dat pesten altijd gemeld moet worden en niet als klikken maar als hulp bieden of vragen wordt beschouwd.
2. In de leerjaren 1 t/m 3 wordt aandacht besteed aan pesten in een of meerdere mentorlessen. De leerlingen onderschrijven aan het eind van deze les(sen) een aantal samen gemaakte afspraken (het contract).
3. In de brugklas is er een apart project rondom het thema 'pesten'. Naar aanleiding van een toneelvoorstelling worden de verschillende rollen benoemd: slachtoffer - pester – meeloper – zwijgende meerderheid.
4. Als een mentor of docent daartoe aanleiding ziet, besteedt hij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groeps gesprek. Hierbij worden de rol van de pester, het slachtoffer, de meelopers en de stille getuigen benoemd.
5. Van de gesprekken rond pesten worden aantekeningen gemaakt, die door de mentor worden bewaard in het leerlingvolgsysteem van zowel de leerling die pest als van de leerling die gepest wordt.

Leerjaar 1:	Leerjaar 2:	Leerjaar 3:
Pestcontract ondertekenen (indien nodig)	Pestcontract ondertekenen (indien nodig)	Pestcontract ondertekenen (indien nodig)
Toneelstuk van Playback	Voorlichting Social Media	Voorlichting Social Media
Voorlichting Social Media	Voorlichting rondom week van het pesten	Voorlichting rondom week van het pesten
Voorlichting rondom week van respect	Voorlichting rondom van respect	Voorlichting rondom van respect

Stappenplan melding van pesten

A. De mentor

1. Wanneer het pesten plaatsvindt in klassenverband, praat de mentor eerst met de gepeste en later met de pester apart. Vervolgens organiseert de mentor een gesprek tussen beide leerlingen en probeert tot goede afspraken te komen.
2. De mentor meldt het gedrag aan de afdelingsleider van de leerling en registreert alles in Magister.

3. De mentor bespreekt direct het vervolgtraject als het pesten zich herhaalt.
4. De mentor neemt contact op met de ouder(s)/verzorger(s) van de pester en de gepeste en betreft hen bij de oplossing.
5. De mentor praat met de klas. Dit is belangrijk in verband met het herstellen van de veilige groeps sfeer en om te benadrukken welke verantwoordelijkheid ieder groeps lid heeft.
6. Als het probleem escaleert, meldt de mentor het gedrag aan de leerlingcoördinator en/of de anti-pestcoördinator van de leerling(en). Hij overhandigt de hen het dossier met daarin de gebeurtenissen en de afspraken die zijn gemaakt.

B. De leerlingcoördinator / anti-pestcoördinator

1. De leerlingcoördinator ondersteunt de mentor bij escalatie van het pestgedrag en wanneer het pesten het klassenverband overstijgt.
2. De leerlingcoördinator of de anti-pestcoördinator heeft zo nodig een gesprek met de gepeste en de pester apart of organiseert direct een gesprek tussen beiden in het bijzijn van de mentor(en).
3. In het contact met de pester is het doel drieledig, namelijk: confronteren, mogelijke achterliggende problematiek op tafel krijgen en helderheid geven over het vervolgtraject bij herhaling van pesten.
4. In het contact met de gepeste wordt gekeken of hij bepaald gedrag vertoont, waardoor hij een gemakkelijk doelwit vormt voor de pester.
5. Hij adviseert in overleg met de ondersteuningscoördinator, zowel aan de pester als de gepeste, hulp door de counselor.
6. Hij stelt alle betrokken ouder(s)/verzorger(s) op de hoogte wanneer er sprake is van recidief gedrag, verzoekt hen om met hun kind te praten en stelt hen op de hoogte van het vervolgtraject
7. Hij bespreekt de mogelijkheden tot hulp met de ouder(s)/verzorger(s).
8. Alle gemaakte afspraken zullen worden vastgelegd in Magister en worden teruggekoppeld aan de betrokken docenten en de betrokken leerlingen.

C. Het pestproject

Wanneer de pester na dit traject opnieuw in pestgedrag vervalt, wordt hij door de school ertoe verplicht om individueel een programma te volgen. Dit vindt plaats in de eigen tijd en dus niet tijdens schooltijd. Het doel van dit programma is reflectie en het gevoelig maken van de pester voor wat hij aanricht bij de gepeste leerling. De ouder(s)/verzorger(s) worden van dit project op de hoogte gesteld en melden aan de school of het programma daadwerkelijk gevolgd wordt.

D. Wat gebeurt er als het beleid niet wordt nageleefd

Wanneer na het verplichte pestproject geen blijvende verbetering wordt geconstateerd, volgt een officiële maatregel. De pestende leerling krijgt dan een zwaardere straf (in de vorm van een schorsing) opgelegd door de afdelingsleider.

E. Verwijdering van school

Wanneer de leerling ondanks alle inspanningen van de betrokken partijen koppig blijft volharden in het ongewenste pestgedrag liggen er geen perspectieven meer tot verbetering. De school kan en wil

dan geen verantwoordelijkheid meer nemen voor de veiligheid van de overige leerlingen. Er rest de school niets anders dan verwijdering. In overleg met andere scholen wordt er gekeken naar een plek.

De taak van docenten

De docenten hebben een signalerende rol. Wanneer zij pesten waarnemen of redenen hebben om pesten te vermoeden, wordt er van hen verwacht dat zij hierop adequaat reageren en een melding doen bij de mentor om hulp en overleg in gang te zetten.

De rol van het ondersteuningsteam

- Zij ondersteunen, in overleg met de leerlingcoördinator, waar nodig mentoren en afdelingsleiders tijdens de verschillende fasen in het proces.
- Zij bieden, in overleg met de leerlingcoördinator, op vrijwillige basis individuele begeleiding aan de pester en de gepeste.
- Zij bieden, in overleg met de leerlingcoördinator, een sociaal-emotionele training aan voor het eerste en tweede leerjaar.
- Zij kunnen waar nodig een inbreng hebben tijdens de mentorlessen.
- Zij bieden, in overleg met de leerlingcoördinator, kleinere trainingen aan bij specifieke hulpvragen, zoals bijvoorbeeld een assertiviteitstraining.

Het hierboven weergegeven stappenplan is een algemene leidraad; als een interventie succes heeft, kunnen vervolgstappen achterwege blijven. Het in het stappenplan genoemde traject bij aanhoudend pesten is geen automatisme; per leerling wordt bekeken welke maatregelen het meest passend zijn.

Nationaal onderwijsprotocol

Het Nationaal onderwijsprotocol tegen pesten beoogt via samenwerking het probleem van het pestgedrag bij kinderen aan te pakken en daarmee het geluk, het welzijn en de toekomstverwachting van kinderen daadwerkelijk te verbeteren.

De school verklaart het volgende:

1. Pesten is een wezenlijk en groot probleem. Uit onderzoek blijkt dat een op de vier kinderen (330.000) in het basisonderwijs en een op de zestien leerlingen (55.000) in het voortgezet onderwijs slachtoffer zijn van pestgedrag. Pestgedrag is schadelijk tot zeer schadelijk voor kinderen, zowel voor de slachtoffers als voor de pesters. De omvang en zwaarte van het probleem leiden tot de noodzaak van een aanpak door alle opvoeders van jongeren, in het bijzonder door de ouders en door de leerkrachten.
2. Het management dient, om een passend en afdoend antwoord te vinden op het probleem pesten, uit te gaan van een zo goed mogelijke samenwerking tussen ouders, medewerkers van de school en leerlingen, gebaseerd op afgesproken beleid dat gericht is op deze samenwerking.
3. Alle betrokkenen bij de school (management, medewerkers, leerlingen, ouders) wensen een samenwerking, zoals bedoeld onder 2, ook daadwerkelijk aan te gaan, te stimuleren en levend te houden.

De school verbindt zich daarom het volgende te doen:

- Een aanpak via en het werken volgens de 'vijfsporenaanpak'
- Het bewust maken en bewust houden van de leerlingen van het bestaan en de zwaarte van het probleem

- Een gerichte voorlichting aan medewerkers
- Een gerichte voorlichting aan alle ouder(s)/verzorger(s) van de school
- Het aanleggen van - voor iedere persoon aan de school verbonden - toegankelijke, goede informatie over het probleem pesten, met als speciaal aandachtspunt informatie voor de leerlingen
- Het beschikbaar stellen van geld waarmee wordt bekostigd: de scholing van personeelsleden, lesmaterialen, lezingen en andere activiteiten voor ouder(s)/verzorger(s) en voor de aanschaf van boeken en andere informatie
- Samenwerking te zoeken en afspraken te maken met andere scholen in de buurt over de aanpak van het pesten
- Het delen van de opgedane ervaringen met andere scholen.
- De school evalueert om de twee jaar dit protocol in overleg met de leerlingenraad, ouderraad en medezeggenschapsraad.
- De schoolleiding, medezeggenschapsraad, leerlingenraad en ouderraad verklaart zich akkoord met de inhoud van dit protocol.